

til Fordel for Københavns Kommune. Politidirektøren i København er en af Staten indsat Embedsmand, som Staten altsaa herved giver en ny Opgave, der nødvendiggor, at han som Statsebedsmand møder i Byrettens 9 Afdelinger — det er ikke noget, der vedrører det kommunale Politi —, og for at sætte ham i Stand til at gøre det — han kan jo ikke møde personlig — taler Billighed for, at Staten giver ham den Medhjælp, som man her instituerer. Jeg vil minde om, at der ogsaa tidligere har været Tale om, at Københavns Kommune paa Grund af de Byrder, som Staten lægger paa den, ved Politivæsenet — Politiet er for saa vidt et Slags Statspoliti, som det udfører Statsopgaver og gør dette paa en saa billig Maade, at det virkelig er en meget stor Fordel for Staten, at denne Tilstand opretholdes —, skulde have et Statstilskud til sit Politi paa 100,000 Kr., hvilket jo vilde være betydelig mere end det, der her foreslaas givet i et ganske bestemt Øjemed.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen), tror jeg, fremhævede nogle Udtalelser, som fra anden Side tidligere var faldne mod den Ordning af Nævninginstitutionen, der her stilles Forslag om. Ja, der er jo i Kampens Hede i Tidernes Løb faldet overordentlig stærke Udtryk af mange, som ynder de stærke Udtalelser, og man har ofte Lejlighed til at mindes J. K. Lauridsens Udtalelser om, at der skulde være, jeg tror det var 3 Maaneders Fængselsstraf for den, der citerede Udtalelser af en Rigsdagsmand, der var mere end 3 Maaneder gammel. Der stilles nemlig ikke altid til Udtalelser, der falder i Kampens Hede, den Fordring, at de skal gælde for alle Tider, og den heromhandlede Udtalelse: at man vilde faa en Arbejdsgiverdomstol, naar Nævningerne blev udtaget paa denne Maade, er en saa horribel Meningsløshed, at man ikke kan vente, at den paagældende Taler skulde opretholde den i længere Tid end det Øjeblik, hvori han udtalte den og saa maaske til det paagældende Mødes Slutning.

Til Slutning vil jeg bemærke, at naar der har været talt om, at det nuværende Flertal indtager en noget anden Stilling til denne Sag, end det gjorde i Fjor, er det jo for saa vidt ogsaa rigtigt, naar man tænker paa, hvad dette Flertal da erklærede sig villig til at gaa med til; men Betænkningen i Fjor viste jo, at dette Flertal var meget imod, at man ikke gik med til at gennemføre Anklage-

princippet. Ogsaa paa et andet Punkt er der imidlertid sket en Svingning, som jeg ser med Glæde, nemlig med Hensyn til Lovforslaget om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler. I Fjor havde jeg den lidt kedelige Stilling at staa alene — nej, saa vidt jeg husker sluttede Deutzer sig til mig, og for saa vidt var min Stilling ikke saa stærk, som hvis jeg havde staaet ganske alene — imod Bestemmelsen om, at Politikassernes Midler skulde indgaa med et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Statskassen; men heldigvis fik vi ikke det Lovforslag gennemført. I Aar staar nemlig til min store Glæde samtlige Medlemmer i Udvalget af Venstre ganske paa samme Side som jeg; det undrer mig blot, at ikke de Radikale og Socialdemokraterne ogsaa er gaaet mod dette Lovforslag. Jeg ved ikke, hvordan det vil gaa med det nævnte Lovforslag, som ikke er i organisk Sammenhæng med hele Retsreformen, men det forekommer mig dog at være en Ting, der er værd at notere, at paa dette Punkt har Venstre foretaget en Svingning.

Det glæder mig i øvrigt ogsaa, at man fra Venstres Side vil gaa med til Retsreformen, saaledes som den vil blive formet, naar disse Ændringsforslag bliver vedtaget — og dermed altsaa ogsaa til de paakrævede Byrder for Statskassen —, naar Venstre ikke kan faa Retsreformen af 1909 gennemført. Paa Grund af de meget svage Punkter, som denne Lov indeholder, maa jeg, som sagt, anse det foreliggende Lovforslag, ændret saaledes, som Flertallet i Udvalget foreslaar, for at være en saa betydelig Forbedring, at det vel er den Forøgelse i Udgiften værd, som dets Gennemførelse vil medføre for Statskassen.

Pinstrup: Jeg vil sige til det ærede Medlem (Ellinger), at der er slet ingen Tvivl om, at dette Lovforslag er meget, meget dyrere end den vedtagne Lov og medfører langt større Ulemper og Ulejlighed for Befolkningen og da navnlig for Landbefolkningen. Jeg har i øvrigt bedt om Ordet for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af hans Benægtelse af, at der her forelaa et Forlig. Jo, det er netop et Forlig i den Forstand, hvori man ikke mindst fra de radikale Partiernes Side plejer at opfatte dette Begreb. Der foreligger nemlig et Forlig, naar den ene Part giver Slip paa et principielt Standpunkt for at naa et Resultat sammen med Modparten, og det er det, der sker her. Vi har altid hørt, navnlig